

CÍSAŘOVNA ALŽBĚTA.

Roman od Viléma Borsové.

"No, to ještě scházelo!" zvolal Protzman s bílou tváří, sotva že se za kramolou dvě zavřely. "Hrom do nás udeřil, teď můžeme se vrátit do Chomútova!... Toho bíbe, toho osla Hevešho! Ale počkej, ty radonový Maďárku, přivrať si hned zrak na svého Heš, pane Věreš!"

Pan Věreš, policejní úředník ve službě, přišel z předsíně. "Zavolejte sem ihned radu Hevešho!" oběhl se na něho policejní velitel.

Heveš za chvíli stanul, těžce si oddychuje, před přednostou. Na čele vyrazil mu kvapem pot. "Nestátní člověče, co jste to učinil! spráskl Protzman ruce před radou. "Nenařídil jsem vám, abyste raději zaplášil celé město, než abyste se toho člověka dotkl! Nešťastníče, nešťastníče, vy jste dal sem dopravit Františka Deška, tím jste provokoval vzpouru, vyškákal vojáky, dal čtoci na policii! Ale to vše není nic! Vite, co jste ještě učinil, nešťastníče?"

Kulatá, tlustá tvář Hevešho pomalu se počala protahovati, brada mu klesala, oči se mu vybulily.

Pln hrůzy zakoktal: "Co—o—ó, prosím poňžen?"

"Vzburcoval jste ze spaní vznešenou císařovnu... Její veličenstvo v noci sem přijela... posílala vojáky domů... vlastnoručně vysvobodila Františka Deška... posadila ho vedle sebe do svého kočáru a odvezla ho do královského bradu!"

Slova tato pronesl hlasem tak tajemným, že Hevešimu zuby počaly drkotati.

"Vite, co jste učinil, nešťastníče... Vite, že budete za to ve čtyřicetileté hodnách v poutech odvezen na Kufštejn, nebudete-li vůbec pověšen!... Ale čert by dbal o vás, starý nemotor! Mne, vite, i mne jste zničil! Svěho pána, svého velitele, pešského policejního kapitána Protzmanna, s jehož hroznými službami byli až dosud vždy i na místech nejvyšších spokojeni! Teď je konec všemu! Pro vaši bílost můžeme táhnouti všichni! Vy na popraviště, já do Chomútova, domů!"

S Hevešim počal se s hrůzou točiti svét.

"Domníval jsem se, že čím úžtečnou službu... Přistihl jsem ho při činu... ukryval Dulu Andrášho... koktal v trapném znatku muž na smrt poděšený."

Protzman opět upřel pohled na svou obět.

"Užitečnou službu? Hahaha!" smál se s trpkým posměškem.

"Vite liž, jaký vědek vás čeká za chvíli užitečnou službu? Právě před chvilí odešel odtud první komoří jejího veličenstva. Přinesl vám poděkování, uznání. Nejvyšší nařízení, aby toho, kdo Deška zatknu, zitra ráno o osm hodině spoutaného doprovodil na královský brad. On sám, excellenc pán komoří přijde si pro vás a v hanbě, v okovech, mezi bodáky povede vás městem! Z Budína budete dopraven do Kufštejnu, abyste tam přemýšleli o svých užitečných službách. Ovšem, nebudete-li stante pede oběšen, jak jsem již řekl. Nu, pane Heveši, jak je vám, co tomu říkáte?"

Pan Heveš, žlutý jako vosk, na smrt poděšen, pohlížel na svého velitele a ani neodpovídal.

Postřeloval chvíli oddech, než se mu vrátil hlas a než mohl za koktati:

"Milostivý pane... Smilování, milost!... Já jsem nevinen... Byl jsem postaven rozkazem."

"Jakého rozkazu? Kdo vám dal rozkaz k takové do nebe volající hlouposti?" oběhl se na něho Protzman.

"Milostivá slečna Citta...!" úpěl Heveš.

"Kdože? Citta! Španělská tanečnice?" divil se nyní zase policejní velitel. "Ta je vám poručička, byste Františka Deška zatknu?" Citta, nůj jménem?"

"Ano, ona...!" chvíli se Heveš.

"A kdo jste vy, co jste vy, nešťastný člověče?" spráskl Protzman ruce. "Jste policejní rada, nebo snad posluba, že si dáte poroučeti balletku z orfeá! Či je slečna Citta velitelkou pešského police, co? Jste moudrý či na rozum padlý, že posloucháte v takovýchto věcech slovo slečnin?"

Heveš koktavě s namáháním vypravil se sebe, že i jindy milostivá slečna mu rozkazy dávala.

"Ale poslechnouti něco podobného, Heveši! zlobil se Protzman. "To nám ještě scházelo, aby oetnda byla hotová! Pešská policie zatkla na rozkaz balletky politické činitele! No, až se to nahově doví! Budete oběšen bez vyslechnutí, rozumíte? Sám pan komoří vás dá hned zde dole pověsiti za vy, až uslyší o tomto skandálu!"

Heveš třásl se hrůzou jako osyka, vybulil velké své vodnaté oči a netroufal si již ani špetnouti.

Protzman pozovu přemětl nešťastníka pohledem a uspokojeně si pomyslíl:

"Toho jsem důkladně zastrašil! Ten do zítka ještě praskne do bot! V osm hodin ráno nebude již po něm ani stopy. Hráza vyžene ho do světa a nebo se světa. Ale co já, co já učiním? Já přece jsem za všechno zodpovědný... Já jsem náčelník policie... Budu propuštěn, dojata propuštěn, zvláště vyrazí-li se i součinností Citty. Oh, Citto, Citto, ty omamuješ, sličná španělská čarodějnice, proč jsi se dostala do mé cesty, proč jsi mě srdce v plápol přivedla! Kam jsem dospěl, co se pro tebe ze mne stane!"

Policejní velitel počal se procházeti se sklopenou hlavou po pokoji.

Oběhl se na Hevešho, který mu při tom překážel, stoje tu posud jako solný sloup.

"Co zde ještě hledáte? Co chcete? Táhněte mi z očí!"

Tlustý pan Heveš klopýtal nejistým krokem ze dveří.

Protzman chvíli ještě procházel se pln starostí po pokoji. Pak náhle strhl s věšáku kord, narazil si čáku na hlavu a vyběhl z policejního paláce.

KAPITOLA 19.

Pád pešského policejního náčelníka.

Protzman spěchal přímo k Citty, do hotelu u "Modré kočky".

Španělská tanečnice odpočívala ještě v hedvábné posteli, když Protzman k ní vpadl, div že dvěma nevyrazil.

"Zbláznil jste se, že takovým způsobem ke mně přicházíte?" — polekala se sličná Citta z dýmoty a udiveně pohlížela na skřivenou tvář přicházejícího muže.

"Posud ne, ale již se sám tomu těšit divím!" vzdychl si Protzman bolestně.

"U kozi, co se stalo, co je vám, Protzmane!"

"Je s námi konec, je s námi konec, Citto!"

"Jak to? Mluvíte!"

"Zde lze jen jednati, k mluvení již nezbývá času!"

"Ale proběh, co se přihodilo, mluvíte již, neděste člověka!" zvolala tanečnice netrpělivě a optela se oblym ramenem o podušku.

Byla skutečně máměvě krásná. Sněhobílá postel tvořila oslňující protiva k černým jejím vlasům, černým jako havran, a činila oslňující vlnady její ještě svodnější.

Protzman opojen láskou kochal se chvíli na zbožňované své dámě a stal se ještě více pohnutým.

"Ó, Citto, má dráhá, milovaná Citto, proč jsi se mšela do mých věcí!" vzdychl si hořce. "Jak jsme mohli býti ještě šťastni a zatím jsme se stali tak bídnými!"

"Co se vám zase stalo se mnou?" pohlížela na něho udiveně španělská dívka.

"Proč jsi mluvila s tím Hevešim, proč jsi mu poroučela, aby zatk Františka Deška!" nafikal Protzman dále.

"Vždyť jste tomu sám chtěl, sám jste toužil po tomto tučném lovu, sám jste říkával, že nešťastníčci ohlédla se Citta po něm úsměvně a obrátila se ke zdi.

"Tedy i posavadní láska vaše byla jenom přetvářka, živé předstírání, Citto?"

"Jak chcete?" odvětila tanečnice hněvivě, neohlédnouc se již ani na Protzmanna, jemuž již z očí blesky sršely.

"Citto, vyslechněte mne, chci vám říci poslední slovo," zvolal tlesoucím se hlasem odbyty zamilovaný muž.

"Nejsem na ně zvědava, pane Protzmane."

"Citto, odpovzte, nechcete mne více již milovati?"

"Uprehnou, Citto, uprehnou ještě dnes," šeptal policejní velitel se soufalým odříkáním.

Líce tanečnice náhle se změnilo, jakoby byla vymačáno.

Z rýs jejích byl již kalný v tomto okamžiku vyběhl, že pan policejní velitel padl nejevnou tam dole. Padl i zde, vypadl rázem i s příleži sličné tanečnice.

Ale Protzman, slepý milence, nepozoroval ničeho.

Všechny hlasem řekl dříve: "Nu, mé dráhé srdce, co říkáš mému rozhodnutí?"

"Dějte, co chcete, to je vaše věc!" pokrčila Citta lhostejně rameny.

"Ale proto mne miluješ, dáš, jako jsi mě milovala až posud, víš, má dráhá?" šeptal policejní velitel tlesoucím se hlasem. "Budeš mě milovati, budeš těšiti svého věrného Protzmanna, aby mohl zapomenouti na veliké neštěstí, jež pro tebe má snažiti?"

Tanečnice ani neposlouchala dojemná slova policejního velitele. Lhostejně prozpěvovala si jakousi španělskou písničku a myšlenky její dlely již u bohatého obecenstva v záblavní místnosti.

Koho se chytil, kdo bude nástupcem padlého policejního velitele? Takové myšlenky vřítily již hlavou spanilé tanečnice.

Protzman posud ničeho nevěšeti s líce svádné čarodějky.

Hluboce dojat roztoužil se ještě více.

"Půjdeš se mnou, víš, má dráhá, budeš mne následovati v mém vyhnanství, v mém psanství? Odejeme daleko odtud, do tiché samoty, v láno přírody, v ševel listů a štěbot ptactva, a tam bude me žiti ve žhavé, neuhastitelné lásce, druh druhu, výhradně jen sobě..."

Korálově červené rty Citty sevřely se posměšným úšklebkem.

Protzman toho nepozoroval. Rečnil snív, spíl láskou dále: "Odejeme do krásného mílého domova, do drabé, tiché samoty mého rodného městečka... Odejeme do Chomútova..."

"Hahaha! Do Chomútova!" smála se Citta. "Já—? Do Chomútova? Vidím, již, ctěný pane policejní exvelitel, že s úřadem pozbyl jste také rozum! Kam myslíte, za koho mne považujete, pane můj? Já mám jiti s vámi, do Chomútova? Já, již Vědeň a Peš? Byly malé! Do nějaké námečce, nebo švábské vesnice, já, světoznámá tanečnice! Hahaha! Hahaha!"

Citta smála se tak upřímně, div že Protzmanovi při tom srdce nepuklo.

Teď již dovedl i on čísti v líci v hlase své zbožňované sličny. Tento ho rázem počul, rázem mu vrátil střížlivost.

Byl opět Protzmanem, chladným, vypočítavým, mstivým Protzmanem.

"Jen počkej, španělská čarodějnice, však ty půjdeš se mnou brzy nejen do mého domova, ale i do pekla, budu-li chtít!" myslil si v duchu a ihned změnila se nejen jeho tvář, ale i jeho hlas.

Líce jeho stalo se chladné a hlas výsměšný, když opět promluvil.

"A přes to, dráhá slečno, půjdete se mnou, se mnou utěčte."

"Ó, nebuďte tak odporný, nudí mne to, nesmírně nudí!" zívla si Citta opovrlivě.

"Tedy mne neposlechnete, nemilujete mě, nepřijdete se mnou?" pohlížel na ni Protzman přisně.

"Nic z toho mne ani nenapadá!" ohlédla se Citta po něm úsměvně a obrátila se ke zdi.

"Tedy i posavadní láska vaše byla jenom přetvářka, živé předstírání, Citto?"

"Jak chcete?" odvětila tanečnice hněvivě, neohlédnouc se již ani na Protzmanna, jemuž již z očí blesky sršely.

"Citto, vyslechněte mne, chci vám říci poslední slovo," zvolal tlesoucím se hlasem odbyty zamilovaný muž.

"Nejsem na ně zvědava, pane Protzmane."

"Citto, odpovzte, nechcete mne více již milovati?"

"Hledám slečnu Citto," opakoval Protzman ve své vášni posici, "jste to vy?"

"A—ano—já," divila se dívka, potěšená nezryklým hlasem a výhradnou posicí policejníka velitele.

"Tanečnice Citto, vy jste ve jménu skona mou zajatou!" zvolal policejní velitel a z očí sršely mu blesky. — "Ustojte se ihned, odvedu vás na policii!"

"Ale, pane můj!" koktala tanečnice vlečka bledá.

"Žádné odmluvy a vřeluvy, slečno! Pospěšme si! Tam mně budete pak moci říci, co chcete. Jedna, dvě, strojte se, sice vrátím se s celou četou policistů a dám vás věsti s nasazenými bodáky ulicemi!"

Protzman obrátil se k ní zády, což mělo za nametati, že slečna se může klidně strojiti. On není zvědav na její toalettu.

Citta vlečka udivena sestoupila s lázka a rozřelena v trapné nejistotě sbírala rozházené šaty.

Protzman bez pozdravu odešel; z vnitřku vytáhl klíč v zámku třičí a venku pak zavřel na dva západy.

Za několik minut stanul s uzavřeným kočárem před obydlím tanečnice.

Citta stála uprostřed sednice u strojena, chvějící se.

Protzman otevřel dveře.

"Slečno, následujte mne!" Tanečnice vlečka bledá vstoupila do kočáru. Vedle ní posadil se mlčky Protzman.

Povoz ubáhl s rachotem k policejnímu paláci.

KAPITOLA 20. Vinník.

V policejním paláci na Hatvánské třídě jest veliký ruch, spěch a kvap.

"Mají již vinníka! Chytili podvodníka! Sám vrchní kapitán ho zatk!" šeptali si na chodbách policejní strážníci se zářícími tvářemi a radostí.

"Jakého podvodníka? O kom mluvíte?" divili se, kdo posud ničeho nevěděli.

"Inu — toho, kdo nafídl radovi Hevešimu, aby Františka Deška zatk! Rada byl podveden, bylo prý mu dáno nařízení z rozkazu pana vrchního kapitána, ten však nikomu úlohu nesvětil. Výslech započne hned, inspekční strážník došel již pro vězně. Je to hezká osoba; škoda, že pan vrchní sám ji stěží!"

"Je to tedy delikventka?"

"Arciže, a jedna z nejhezčích! Hoj, když jsem jí nesl prvé jídlo a ona se na mne podívala velikými, obnivými očima, na mou čest, div že mně srdce z prsou nevyskočilo!"

Septaščí strážníci náhle umkli a zvědavě se obrátili na protějšný konec chodby, kdež byly schody, vedoucí do podzemního vězení.

Objevila se tam krásná, štíhlá postava Citty. Byla tak krásná, jak pomalu po schodech stoupajíc se objevovala. Provázel jí jediný strážník.

Oči opravdu jí plály jako karbunkul, chůze i chování se její vzbuzovaly úctu.

"Ubírá se kolem nás, jakoby byla nejméně chotí pana vrchního kapitána!" hodil jeden strážník okem po tanečnici.

"Pat, nemůžeme ničeho věděti, brachu!" položil mu druhý rychle ruku na ústa.

"Sice by si netroufala námi tak opovrhovati!" žvanil strážník dále.

"Vidíš jsi, s jakým opovržením nás změtila?"

"Viděl, viděl. Ale jen buď tiicho, pan vrchní kapitán právě otvírá dveře, ať nic nezasechno, sice nás oba vyhodí!"

Oba policisté umkli a po špičkách se přiblížili ku dvěma vrchního kapitána, aby naslouchali.

"Tanečnice Citto," ozval se uvnitř zvučný hlas vrchního kapitána Protzmanna, "jste obviněna neobyčejně těžkým proviněním."

Španělská tanečnice pohlédla zvědavě, ale s tajenou bázní na policejního náčelníka, který dnes byl neobyčejně vážným.

Ale nepromluvíla ničeho. Onen pak pokračoval s úřední přisností:

"Bylo na vás učiněno těžké obvinění, že jste mým jménem, jménem pešského policejního náčelníka, dala rozkaz našemu úředníku službu konajícímu —"

"To není pravda!" přerušila ho tanečnice zburta.

"Upozorňuji vás, že nesmíte mne vyrušovati. Vyčkejte, až přednesu vše, z čeho jste obviněna. Pak teprve uveďte své omluvy."

Protzman si odkašlal.

"Vy jste se opovážila, mým jménem poukázati pana policejního radu Hevešho, aby vrazil do bytu Františka Deška a aby tohoto po celé Hlí vězněného muže odvěkl jako sprostého vězně do žaláře. Vy jste si vyčláhla čas, kdy tento nešťastný úředník byl v nepřítěsném stavu, aby tím spíše poslechl. Ostatně jest vám znám. Nuže, co tomu říkáte, slečno?"

"Rekla jsem již jednou, jak se to přihodilo. Opakovati to bylo by zbytečno. Ale popírám na prasto, že bych radu přiměla k

Severovy léky.

Severův Balsám pro plíce, čistý lék proti kašli, nastužení, chrapotivosti, zánětu průdušek a plíce, chřipce, záškrtu, bolestem v krku a všem chorobám plíc. Cena 25 a 80 centů.

Severův Olej sv. Gotharda vždy uleví bolesti, revmatismus, neuralgii, otoky, vymknutiny, dnu, přemoknutí a všechny záněty. Cena 80 centů.

Severův Krvečistitel

vyléčí všechny krevní a kožní nemoci, krtice, vředy, nádory, růži, slany tok, zvětšené žlázy a všechny syfilistické nemoci. CENA \$1.00.

Severův životní Balsám

upravuje zažívání, povzbuzuje chuť k jídlu, přemáhá zácpu, bolesti hlavy a všechny slabosti. Hodí se zvláště pro lidi staré a slabé. Cena 75 centů.

Severův Silitel

prvádí tyto orgány k pravidelné práci, léčí překrvení, krvavé močení, písek, řezavku, zánět ledvin, žloutenku a katarrh měchýře. Cena 75c a \$1.25.

W. F. SEVERA CEDAR RAPIDS, IOWA

První český hudební závod.....

Všecker dechové a smyčcové nástroje a všechny příslušenosti k nim..... Hudebniny pro kapely a školy pro všechny nástroje. České tahací harmoniky. Cenníky zasílám zdarma. Jednatel firmy: V. F. Červený a Synové z Hradce Králové, hotovitelé světových hudebních nástrojů. Louis Viták, 204 Wabash Ave., Chicago, Ill.

A. N. Frick & Son Co

Velkoobchodníci a importéři LIHOVIN a LIKÉRŮ. Nástupci firmy: L. Kirsch Sr., Frick erbete. 1001 Farna ul., Omaha. Tel. 544.

Fred Krug Brewing Co.

OMAHA, NEBRASKA. "Státní vzorný pivovar." Vaří nejlepší druh ležáku Cabinet a Extra bledé v lahvičkách a v lahvičkách. Vyrovná se každému a žádné ho nepedělá. NAŠE ZÁKADY: Nejlepší materiál a nejlepší technická dovednost. Veliká pečlivost a obchodní opatrnost. NAŠE SNAHA: Uspokojiti obecenstvo. NAŠE ODMĚNA: Málo se zvrátující obchod.

Metz Bros. Brew'g Co.

Starí a spolehliví sladoi. Vaří a lahvičí výborné pivo. Telefon 119. OMAHA, NEBR.

JOS. DUFFY velko- i maloobchodník LIHOVINAMI

výborná importovaná i kalifornská vína, jakož i importovaná a kentucké kořalky a likéry. Ručí, že zboží jest také, jak o něm tvrdí, jinak se peníze vrátí. TELEFON 38. 2508 N Street, SOUTH OMAHA.

Pro stůl.

Ti, kdož dovedou oceniti výborný stolní nápoj, oblibí si zajisté naše "GOLD TOP" lahvové pivo. Jest lehké, perlické a jako jest zdravé, jest i chutné. Vyrobeno jest z nejlepšího chmele, vybraného ječmene a čisté vody—není v něm ani jediné přísady, jež by byla škodlivá nebo nezdravá. Není to laciné pivo v nižším smyslu, ale jest to jedno z nejlepších, a ti, kteříž je jednou okusili, stali se řádnými našimi zákazníky. Dodává se v bednách a sice v lahvičkách kvartových nebo pintových. Objednejte si u svého obchodníka aneb telefonem.—Tel. Omaha 1542; So. Omaha 8.

JETTER BREWING CO., vaří a lahvičí výborné pivo, SOUTH OMAHA, NEB.